

Mehiški spor pride pred kongres. — Velik poštni rop.

MEHIŠKI VOJAŠTVO PRIPRAVLJENO POSTAVITI SE V BRAN UPORNIKOM. — INDIJANCI IN POLJEDELCI OBOROŽENI. — KATOLIČANI NE PODPIRAJO UPORNIKE, NASPROTNO, STOPILI BI NA STRAN VLADE, V SLUČAJU NAPADA.

Mexico City, Mehika. — V Chalchihuites je prišlo do spopada med vojniki in prebivalci mesta, boj je bil hud, vojaška oblast je bila primorana prositi pomoči, takoj je bilo odposlanih par stotnih v mesto.

Mehiški vladni agenti izjavljajo, da so našli dokaze o revolucionarnem gibanju v desetih državah, polovico Mehike je nasprotno sedanji vladi. Indijanci in poljedelci imajo doma orožje, kar pa seveda ni nič novega, vedno so bili oboroženi.

Kakor je že bilo poročano, vrgli so v ječe katoliške žene iz boljših rodbin, obdolžene so podpihovanja na upor proti vladi. Cerkvena oblast v Mehiki je nedavno podala izjavo, da ona vodi boj le v brambo svojih pravic, če pa bi bila dežela napadena, stopila bi na stran vlade in jo podpirala.

Neki poročevalec je vprašal nekega katoliškega voditelja, kaj pnavi nato, ko vlada obdolži katoličane, da so pripravljani na revolucijo. Voditelj je rekel: "Kar se tiče moje osebe, ako bi jaz hotel začeti z revolucijo, v dveh urah imam vse moje farane pod orožjem, tako tudi prav gotovo lahko rečejo vsi duhovniki širom Mehike. To je odgovor na obdolžitve, da so bili katoličani pripravljani, da začnejo z revolucijo minulo nedeljo."

Vsak pameten človek mora vedeti, da bi bila največja bedarija katoličanov, z orožjem v rokah iskati pravice. Oni hočejo poštenim potom — potom kongresa, ki se sestane 1. sept., doseči kar jim gre, ne pa z nasiljem.

Los Angeles, Calif. — Tukaj še nadalje lovijo in zapirajo sumljive Mehikance, ki so baje v zvezi z revolucionarnem gibanjem. Aretirali so tudi generala Estrada, ki je voditelj tega gibanja.

Rim, Italija. — 1000 romarjev iz Jugoslavije se nahaja v Večnem mestu, sprejeti so bili od sv. Očeta, ki jim je rekel, da gre vsa čast mehiškimi katoličanom, ki se tako potegujejo za svojo vero. Med drugim je sv. Oče tudi rekel, da je več narodov na svetu, kjer ne verujejo v Boga in nimajo vere, pač pa preganjajo one, ki verujejo.

FRANCOSKO - ROMUNSKA POGODBA, UDAREC ZA RUSIJO.

Bukarešt, Romunija. — Ruska diplomacija je zadobila hud udarec s tem, da je Francija sklenila z Romunijo pogodbo in že drugič priznala pravico Romunije do Besarabije.

KRALJ BORIS ZOPET DOMA
Sofija, Bolgarija. — Veliko se je pisalo o potovanju bolgarskega kralja Borisa; da išče neveste, da se je že zaročil itd., a vse je bilo menda le brez prave podlage, kajti Boris se je vrnil v domovino — sam brez neveste.

S KONVENCIJE KSKJ.

Konvencija izreka zaupnico gl. odboru K. S. K. J. — Roberts poslovni red sprejet. — Asement se ne da znižati pri sedanjih obligacijah.

Pittsburgh, Pa. — (Izv.) — Zanimiva poročila, ki so jih podali gl. uradniki v torek t. j. drugi dan konvencije so bila s posebnim naudušenjem sprejeta. Zlasti poročilo gl. predsednika Mr. Antona Grdinata je zbornica vzela na znanje s takim naudušenjem, da je več minut gromovito ploskala njegovemu poročilu. Obenem je konvencija izrekla zaupnico njegovemu delovanju za KSKJ. tekem njegovga uradovanja kot gl. predsednika, kakor tudi delovanju ostalih gl. uradnikov.

Razmotrivanje o poslovnem redu, katerega naj bi na konvenciji rabili se je vršilo v pondeljek popoldne. Razmotrivanje je bilo dokaj zanimivo in živahno. Zlasti radi točke 16 predloženega poslovnika posnetega po Roberts Rules je vladalo posebno zanimanje. Šlo se je ali naj se vpelje pri volitvah gl. uradnikov nominacijske volitve, ali tajne volitve, ki smo jih imeli dosedaj pri KSKJ. Zmagal je stari način, to je tajni način volitve. Vse druge točke poslovnika posnetega po Roberts Rules so bile sprejete in se bo po načinu istih vodilo seje XVI. konvencije K. S. K. J.

Glavni tajnik je v svojem obširnem poročilu pojasnil, da asesment nikakor ni mogoče zmanjšati, ne da bi pri tem ne trpela solventnost jednote, ki je vitalnega pomena za obstoj naše jednote. To vprašanje pride še v diskuzijo, ko pridejo na vrsto pravila.

Delegacija je v najboljšem razpoloženju. Takega bratstva in vzajemnosti je bilo opaziti doslej še na malo kateri konvenciji. Kjer je pa bratstvo in vzajemnost, tam je napredek zagotovljen in tako na podlagi teh znakov, ki jih je opaziti na tej konvenciji je lahko pričakovati najboljših rezultatov za blagobit slavne KSKJ.

Vrta Pittsburska naselbina je te dni v posebnem razpoloženju. Poleg delegatov (tinj) je v Pittsburghu mnogo drugih gostov, ki so dospeli te dni v Pittsburgh na poset. Vsem sije iz obrazov le veselje in radost, kar je znamenje da je vse resnično v pravem bratskem ljubeznivem razpoloženju. Naj živi bratska zavest med nami, saj samo bratje in sestre, po krvi in veri!

Poročevalec.

ARETACIJA BIVŠEGA GRŠKEGA PREMIERJA.

Atene, Grčija. — Papanastasiou, voditelj demokratske unije in bivši grški premier, je bil tukaj aretiran. Vzroka poročilo ne pove.

BANDITI OROPALI VLAK; PLEN \$100,000.

Chicago, Ill. — V Rowllins, Wyo. so banditi oropali poštni voz, vzeli so šestdeset vreč registrirane pošte, v kateri je bilo okrog \$100,000. Oblasti se trudijo, da bi izsledile roparje, za katerim ni nobenega sledu.

ANGLEŠKI PREMORGARJI, ZA SPRAVO.

Stavkujoči premorgarji za pogajanje z Baldwinom, da se stavka konča predno nastopi zima. — Voditelji imajo proste roke pri pogajanjih.

London, Anglija. — Angleški premorgarji, ki so že 16. teden na stavki, so sklenili, naj se začne s pogajanja za spravo. Ministrski predsednik Baldwin, je bil tozadevno obveščen, pogajanja so že v teku.

Do te odločitve je prišlo na zborovanju delegatov iz raznih premorgarskih okrožij, kjer so dali voditeljem premorgarjev proste roke v pogajanjih med vlado in lastniki premorgovnikov.

Delegati iz Valeške in Lancaster so se trudili, da bi svoje tovariše pregovorili in še nadalje vztrajali, a razmere so pokazale, da dalje tako ne more iti, za kar je mnogo vzrokov. Precejšnje število premorgarjev se je vrnilo na delo pod separetnimi pogoji z lastniki. To je eden izmed vzrokov, drugi pa je pomanjkanje med družinami stavkujočih.

PIVO MESTO MRLIČA V KRSTI.

Detroit, Mich. — Po državni cesti proti Detroitu se je premikal sprevid, počasi, dostojno, kakor se spodobi, v avtomobilnih zadrž so se peljali čeno oblečeni "pogrebnički," ki so jokali in zdihovali za "pokojnim." Neki policijski poročnik je sprevid pogledal bolj od blizu, voznik krste ko zagrleda moža postave skoči z avtomobila in jo urnih krač popiha, "pogrebci" jo tudi uberejo na vse strani, policija preišče krsto, v njej pa ni bilo mrliča, temveč 50 zabojev piva. Tudi v avtomobilnih "pogrebcev" je bilo vse polno prepovedane pijače.

TEŽKE POSLEDICE PADANJA FRANKA.

Pariz, Francija. — V sled padanja franka silno trpi francoska industrija. Veliko, tudi izven Francije dobro znano tekstilno podjetje v severni Franciji, je prenehalo z obratovanjem, pasiva znaša 35.000,000 frankov.

MUSSOLINI DOSEGEL REKORD KOT PREMIER.

Rim, Italija. — Italija je imela od leta 1848, odkar je postala neodvisna država, že 66 premierjev. Med temi se pa ponaša sedanji ministrski predsednik Benito Mussolini, da vztraja na tem mestu naj dalje, kajti noben italijanski premier še ni zastopal tega mesta toliko časa, največ jih je, že prvo leto "kvitalo."

BRUCE G. LEIGHTON.

Slika nam predstavlja Lieut. Com. Bruce G. Leightona, ki je bil imenovan za pobočnika tajniku Warnerju, kateri je dodeljen štabu podadmirala McKeana, poveljnika mornariške aviatike.

KRIŽEM SVETA.

Moskva, Rusija. — Voditelji komunistov v Rusiji apelirajo na vse "kamarade", naj se strogo držijo navodil za ekonomijo, ker časi so resni. Predvsem svarijo, da več zabavati od farmarja, ki že itak nosi najtežje breme, kajti to bi spodbudilo temelje proletarijskega diktatorstva in bi oslabilo vez med kmetom in proletarcem.

Rim, Italija. — Sedem in šestdeseta legija fašistovskih miličarjev je vlada razorožila in razpustila, vzrok temu je, ker so bili člani le taki elementarji, ki so vedno delali le nečast fašistom.

Asbury Park, N. Y. — Trije člani obrežne straže se bodo mogli zagovarjati pred sodiščem, ker so obdolženi, da so bili v zvezi s tihotapci, katerim so pustili, da so spravili na suho svoje blago. Na sumu pa imajo še več takih, in sicer od kapitana do navadnega stražnika. — Kar pač nese, plača je majhna.

Atene, Grčija. — Jugoslavija je podpisala z Grčijo pogodbo, ki se nanaša na jamstveni pakt za arbitracijo v slučajih spora med obema državama, pa tudi na prevozno in tarifno vprašanje.

Ottawa, Ill. — Iz Illinois-Michigan kanala so privlekli truplo 7 letnega Carl Ruff-a, kako je zašel v vodo ni znano. Dve uri zatem ko je odšel od doma, so prinesli mrtvega staršem.

Peoria, Ill. — John Simmons, 30 let star, je bil tukaj aretiran, izkazalo se je, da je eden izmed trojice, ki so ugrabili neko žensko v Sherman, Ill., jo prepleli in oropali dragocenosti v vrednosti \$8000.

Vancouver, Wash. — Zgodovinska zastava Hudsons Bay kompanije, ki je prvič zaplala nad Vancouver leta 1825, je neznano kam izginila. Zadržje so jo imeli v Astoria pri neki slovesnosti, kam je izginila je zagonetka.

"AMER. SLOVENEK" JE NAJSTAREJŠI, A MORA POSTATI TUDI NAJVEČJI

POVODENJ V OHIO; 24 UR NEPRESTANO DEŽEVALO.

Columbus, O. — Štiri in dvajset ur je neprestano deževalo v južnem delu države Ohio. Male reke in potoki so prestopili bregove, voda narasča in ogroža prebivalstvo, ki se je deloma že izselilo.

ŽALOSTNA SMRT V PLAMENU.

Ženska iz boljših krogov zgorela v poletni hiši. — Delavec je slišal najprvo pok, podooben razstrelbi, nato je izbruhnil ogenj.

Harbor Springs, Mich. — Mrs. Katherina Scudder Neff, soproga premožnega zemljiškega prodajalca, iz Chicage, je v svoji poletni hiši v Roaring Brook, blizu Harbor Springs, Mich. zgorela, slučaj je zagorenel.

Tesar, Gene Pifer, ki je tisti čas delal zašad na garaži, pravi, da je slišal detonacijo, podobno eksploziji, istočasno tudi krlik ženske. Ko je prišel pred vežna vrata, je bil spodnji del hiše že ves v plamenih. Pifer je skočil v kuhinjskemu oknu in zagledal Mrs. Neff obdano od plamena, skušal jo je rešiti, a ni mogel, tudi on je zadobil lahke opekline. Predno je prišla pomoč, je hiša do tal pogorela, v plamenih je ostala tudi Mrs. Neff.

Ker so v kuhinji imeli malo petrolejsko pečico, se sodi, da je Mrs. Neff nalivala v pečico petrolej, pri tem pa je eksplodirala. Najbrže bo tako, ker je bilo razstrelbo slišati.

Soprog nesrečne ženske se zdaj nahaja v Evropi na potovanju, seboj ima tudi sina, ki je star 17 let. Dva mlajša otroka sta se pa za časa nesreče kopala v bližnji hiši.

DOMAČINI V NOVI Gvineji NAPADLI AMERIKANCE.

Haag, Nizozemsko. — Ameriški znanstveniki, ki raziskujejo kraje v Novi Gvineji, so bili napadeni od domačinov, katerih orožje so še vedno ločili in pšice. Člani ekspedicije so hoteli napadalec z lepa pomiriti, kar pa ni šlo, poslužili so se orožja in dva izmed domačinov ustrelili, ostali so zbežali na vse strani.

OBREŽNI STRAŽNIK SPREJEL \$30,000 PODKUPNINE.

Beach Haven, N. J. — Poročilo pravi, da je neki neimenovani obrežni stražnik prejel svoto \$30,000 od tihotapcev, katerim je pomagal, da so spravili svoje blago na suho. Zdaj se vrši proces proti nepoštenim obrežnim stražnikom, ki je zelo zanimiv. V nekem slučaju je dobil eden izmed stražev \$100, ker je zaprl oči, da ni videl, ko so mimo njegaja peljali 8 zabojev žganja.

POLEG TVOJEGA NASLOVA NA LISTU JE DATUM, DO KEDAJ IMAŠ PLAČAN LIST.

Ako ti je potekla naročnina, ponovi jo, ker izdajanje lista je v zvezi z velikimi stroški.

Iz Jugoslavije

RADIKALNI KANDIDAT ZA POSLANCA USTRELIL PREDSEDNIKA KRAJEV NEGA ODB. DEM. STRANKE. — DRUGE ZANIMIVE VESTI.

Strašen teror.

Milan Ilić, radikalni kandidat za poslanca in župan občine Radinačke, je z revolverjem ustrelil Gjorgja Milovanovića, predsednika krajevnega odbora demokratske stranke za občino Radinačko. Politične strasti postajajo v Srbiji vedno hujše, čim bolj se bližajo občinske volitve. Dnevni uboiji, napadi na pristaše opozicionalnih strank, zlorabljanje oblasti, teror nad prebivalstvom, ki se vedno bolj in bolj razburja, obenem pa tudi na to, da postaja napetost med vladajočima strankama in opozicionalnimi strankami vedno večja.

"Novosti" z dne 30. julija pišejo z ozirom na slučaj terorja med drugim tudi sledeče: "V opozicionalnih krogih izživajo vesti o vsakodnevnih nasiljih policije razumljivo ogorčenje. Naglašajo se, da je Uzunović izjavil, da se taki slučajni ne bodo več ponavljali. Toda ni se nič pobralo. Ker

se tiče objav notranjega ministra, misli opozicija, da tem objavam ni verjeti, in da jim ne verjamejo niti šolski otroci." Razen tega prinašajo "Novosti" izjava uglednega demokratskega poslanca, ki je dejal: "V naših vrstah vlada velikansko ogorčenje proti tem nasiljem i proti naši stranki. Zato damo odgovornega sedanjega režim. Naravnost smešno je, če se v uradnih krogih opravičuje n. pr. slučaj v Skopljski Črni gori s preveliko gorečnostjo policije v iskanju komitaskih pomagačev."

Razne nesreče in drugo.

Belgrajski dopisnik Milorad Ivanjić je bil radi vesti v "Jutranjem listu", da je belgrajska tvrdka Vuletić, Gavrilović et Cie prišla v konkurs, obsojen na 8 dni zapore, 2000 Din globe, 25.000 Din povračila škode in 2500 Din stroškov. V Zagrebu je neka M. Š. pustila štiritletnega otroka samega doma. Otroek je s štedilnika zlihl nase vrel mleko in na opeklinah umrl. — Po poročilih iz Šibenika je neurje zalotilo na morju neko ribiško ladjo in zahtevalo pet človeških žrtev. — Po Bosni in Hercegovini pletno dobro organizirane roparske družbe, ki jim orožništvo ni kos. Prebivalstvo je zato začelo organizirati samopomoč in ustanovljati narodne straže, ki vso noč stražijo po vaseh. — Te dni je odvedel iz Belgrada mladoletno dekle neki možki, ki se je izdajal za dr. V. Zabrščaka, odvetnika. Dekletu je rekel, da jo vede k svojim

SMRTNA NESREČA NA MORNARIŠKI POSTAJI

Annapolis, Md. — Natukajšni mornariški postaji, v oddelku za eksperimente, je razneslo parni kotel, dva moža sta bila na mestu ubita, dva pa težko ranjena. Kaj je bilo vzrok nesreči, ni pojasnjeno.

staršem v Čačak, kjer se bosta poročila. Po kratki zabavi je pustil dekleta v hotelu in izginil, ne da bi plačal račun. Po zabil pa je v hotelu svojo sliko in potvorjeno izpričevalo o položnem odvetniškem izpitu. Po teh predmetih je policijska oblast dognala, da je "dr. Zabrščak" identičen s spretnim in nevarnim sleparjem 25 letnim Ivanom Mohanom, ki se je hotel otresti vojaške službe na ta način, da se je izdajal za nazarena. Bil je dalje časa zaprt, nato pa je izvršil več predrznih sleparij. Sedaj ga policijske oblasti pridno iščejo. — V Mataruški banji pri Kraljevu je pred 14 dnevi zmanjkalo 15 letnega Durde Samardžića. Te dni so ga našli v bližnjem gozdu obešenega na hrastu. Bil je od psov in gozdnih živali ves obžrt, tako da mu je manjkal ves spodnji del telesa do prsnega koša. Ni še dognano, ali se je fant sam obesil ali pa se je izvršil zločin.

V četrtek, dne 29. julija ob četrtna šest popoldne se je težko ponesrečil pri pregledovanju spustilnice za splave na falski elektrarni glavni poslovodja podjetja g. Franc Griesser. Griesser je padel nad 8 m globoko in se težko poškodoval. Poškodovani je desna roka celega falskega podjetja, ki ga bo težko popopravilo, ker je bil g. Griesser pri elektrarni od njenega početka naprej. L. 1920., ko je obiskal tedanji regent in sedanji kralj Aleksander Maribor, je bilo vse prepričano, da si bo ogledal visoki gost pri tej priliki tudi falso elektrarno. Griesser se je pejal regentu nasproti v avtomobilu. Med potjo je vozil avto preveč tik ob cestnem jarku, Griesser pa je držal desnico preveč iz voza, zadel z roko ob obstesno drevo in sunkel mu je popolnoma zmečkal roko. Omenjeno težko poškodbo si je izlečil v primeroma kratkem času.

DENARNA NAKAZILA ZA JUGOSLAVIJO, ITALIJO itd.

Vaša denarna pošiljatev bo v starem kraju hitro, zanesljivo in brez oblika izplačana, ako se poslužite naše banke. Dinarje, ozir. lire smo včeraj pošiljali po teh-le cenah:

500 Din	\$ 9.45
1,000 "	\$ 18.90
2,500 "	\$ 46.25
5,000 "	\$ 92.50
10,000 "	\$ 185.00

100 lir \$ 4.05
200 lir \$ 7.75
500 lir \$ 18.50
1000 lir \$ 37.50

Pri večjih svotah poseben pospeš. Poština je v teh cenah že vračunana.

Zaradi nestalnosti cen je nemogoče vnaprej cene določevati. Merodajnos so cene dneva, ko denar sprejemamo.

Nakazila se izvršujejo po pošti ali pa brozjavno.

IZVRŠUJEMO TUDI DENARNE POSILJATEV IZ STAREGA KRAJA V AMERIKO
Pisna in pošiljke naložite na:
ZAKRAJŠEK & ČEŠARK
455 W. 42nd ST., NEW YORK, N. Y.

Govor Rev. J. J. Omana na evhar. kongresu.

KORISTI POGOSTEGA SV. OBHAJILA V ŽUPNIJI.

"Množica se mi smili..."
Mark. 8.

Koliko ljubezni je izraženo v tih preprostih pa milih besedah našega ljubega Zveličarja! — Vse, kar so pisali najiskrenejši pisatelji o presvetem Srcu skozi vsa stoletja, je le nekaka srčno hrepeneča želja človeka priti do viška te ljubezni, ki je bila izražena v besedah Zveličarjevih, "Množica se mi smili." Celo življenje Gospodovo, vsa njegova dela na zemlji, ves njegov nauk, je le kakor pojasnjevanje teh ljubezni polnih besedi.

Zakaj pa se mu smili množica?

V puščavi se mu je smilila zato, ker je bila lačna. Sedečemu na hribu in zrečemu na mesto Jeruzalem, se mu je smilila zato, ker ni spoznala dneva svojega obiskovanja, ker je napravila milost božjo, sedaj pa gre slepo v pogubo. O kako se mu je takrat množica smilila, smilila, da je jokal nad njo. Vse skozi od časa, ko so naši prvi stariši napravili raj, pa do današnjega dne, se mu je smilila množica, ker je bila izpostavljena tako veliki nevarnosti večne pogube. Smilila pa se mu je tudi radi težav in hudih naporov, katere mora ta množica na zemlji prenesti in trpeti. Zato pa ni bil zadovoljen, da je samo odprl nebesa nam zemljanom. On je hotel, naj bo pot tja v nebesa, če že mora biti posuta z ostrimi kamni, katere nam nasipa božja pravičnost in ljubezniva previdnost, naj bo ta pot vendar obdana tudi s sladkim kruhom, ki ima vso slabost, vso tolažbo in srečo v sebi. Jezus nam je toraj s svojim trpljenjem odprl nebesa, a pred tem pa nam je še dal in postavil presveto Rešnje Delo kot popotnico in hrano na tej poti, da ne omagamo. "Smilili smo se mu, da bi hodili brez tolažbe in brez hrane."

Sv. obhajilo, in sicer pogosto sv. obhajilo, je podlaga prave pristne sreče in miru, tako posameznika, kakor družin in cele župnije.

Moj namen ni podati kako učeno razpravo. Govoriti želim iz srca in vzeti nekaj iz lastne skušnje, nekaj pa iz skušenj drugih.

Če je že to časno življenje take vrednosti, da se pogosto zgodi, da kedo zastavi vse svoje premoženje samo, da reši svoje življenje, koliko več mora biti vredno še večno življenje napolnjeno z vsem veseljem in srečo, ki jo je božja modrost sama mogla izumiti. Koliko mora toraj biti vredna ena sama duša, koliko sto, ali tisoč, ali pa več tisoč duš, katere se nahajajo po večjih župnijah. Za vse te duše je odgovoren pred Bogom duhovnik, oziroma župnik in njegovi pomočniki. Razumno je, da mora misel na to velikansko odgovornost pretresti vsakega duhovnika, posebno še, če pomisli, kako malo premore z vsem svojim trudom in delom on na svoj strani, in kako velike in močno vabljuje pa so na nasprotni strani moči, ki vlečejo navzdol. Marsikatero uro v tihih noči, ko je odložil dnevno delo in se zavedel, da bo dal odgovor od neumrjelih duš, mu je ostal spaneč daleč stran, skrbi in strah pred veliko odgovornostjo pa so ga spremljali celo v sanje.

"Bog vedi, ali storim vse, kar bi moral, da rešim vse, kar je mogoče rešiti," je vzdihoval in nehote so mu stopile besede Zveličarjeve v spomin, "brez mene ne morete ničesar." Da, brez tebe Gospod nič ne moremo, smo mi sami in naši napori prave ničle. Če pa brez Jezusa ne moremo nič, potem mora pa že biti resnično, kar pravi Apostol, da z Jezusom premoremo vse. Da, z Jezusom premoremo toliko, kolikor premore On sam.

To je tolažilna misel posebno za one, katerim so izročene številne neumrjelo duše v vodstvu za zveličanje.

Z Jezusom za Jezusa, za Boga, bodi naše geslo. Ako pa hočemo delati z Jezusom, ako hočemo, da bo On tisti, ki bo delal, ki bo učil, tolažil, spodbujal k dobremu in krotil hudo, potem ga moramo razširiti, ga moramo prinesiti v srca naših ljudi. Odpreti moramo tabernakelj, da gre Jezus na domove naših ljudi in se širi njegov vpliv po družinah naših župnij. Kako lepo in krepko donijo besede one pešmi "Povsod Boga!" "Mi hočemo povsod Boga; po naših družinah, po šolah, po sodnijah, posebno pa med našimi zakonskimi." Zato pa hočemo povsod pogosto sv. obhajilo, in hočemo zato, ker je Jezus Bog vir življenja in svetosti, ker je podlaga časne in večne sreče, veselja in radosti.

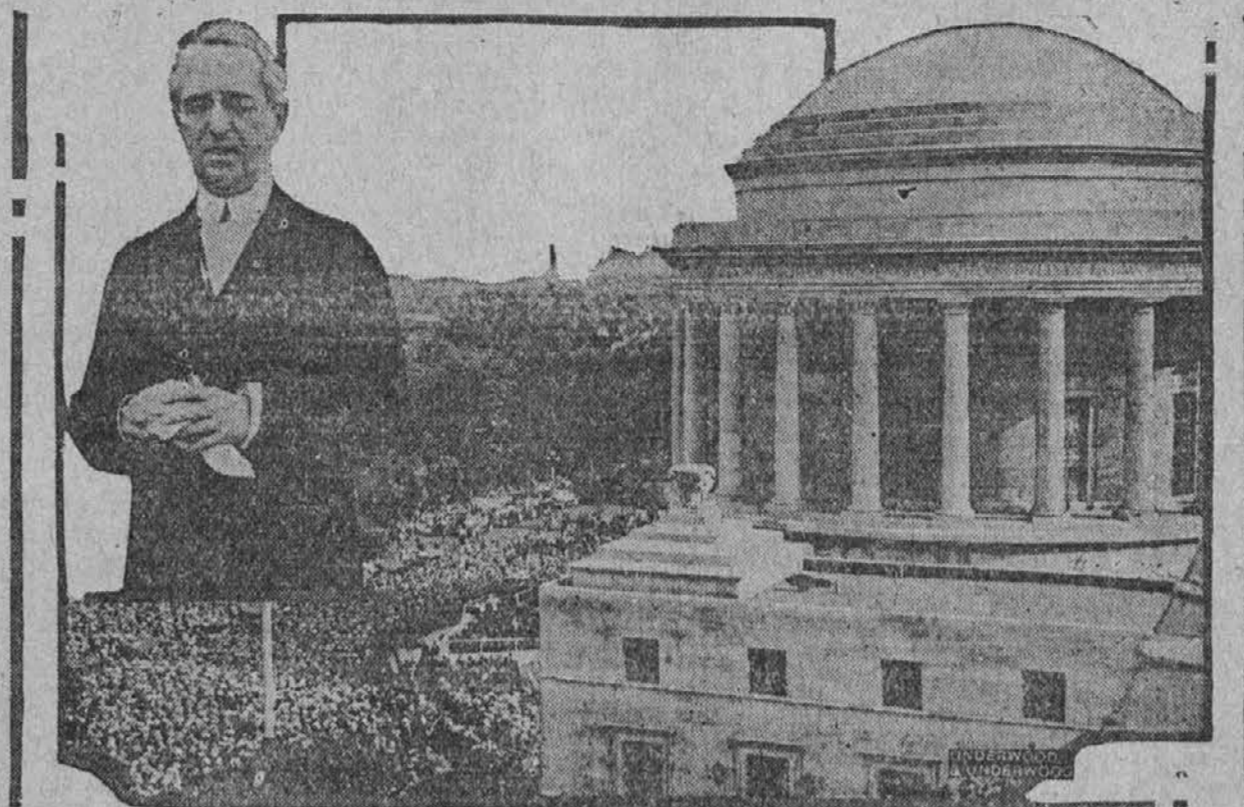
Najugodnejše življenje na svetu je in ostane vedno le trnjeva pot. Nobena vrata se ne zaprejo tako trdo, da bi jih konečno ne bi odprla tuga, bolezen, pomanjkanje in slednjč — smrt. Naše življenje se bori s številnimi in večjih bridkimi poizkušnjami. Vsak stan, vsaka starost, vsak sloj ima svoje bridkosti. Mi hrepenimo po sreči, svet pa nam daje trpljenje in bridka razočaranja. Zato se tudi danes Jezusu "množica smili," vabi jo k sebi, da se na njegovem srcu pomiri od praznega drvenja za penami.

Dva uzroka sta toraj, zakaj je pogosto sv. obhajilo potrebno. Od strani duhovnika, ker mu odvzame skrb in strah pred pogubo njegovih ovac. Jezus sam nas zagotavlja večnega zveličanja po sv. obhajilu. — Kdor je moje meso in piše moje kri, ima večno življenje v sebi. Kako tolažilne misli za vsakega dušnega pastirja, kateremu se posreči pripraviti ljudi do spoznanja, da je pogosto sv. obhajilo najkrajša in najlažja pot v nebesa.

Drugi vzrok za pogosto sv. obhajilo je pa od strani ljudi, katerim prinese že v tem življenju toliko miru in sreče. Še se spominjate, kako prijetno je bilo doma ob priliki velikega praznika, ko je cela družina prešla sv. obhajilo. Kako mirno in ljubeznivo se je vse vršilo. Kako so otroci z veseljem ubogali. Kako ljubezniva sta bila oče in mati. Res pravi raj! O, da, kamor pride Jezus, tam je sama sladkost, tam je mir in ljubezen, tam se spremeni žalost v veselje, jeza v milo prijaznost, nestrpnost v potrpežljivost. Jezus deluje tukaj in kar On stori, vse prav stori. Jezus zapoveduje valovom strasti, Jezus tolaži, Jezus osrečuje, mir se razliva po srcih, po družini, po župniji. Da, srečna družina, srečna župnija, trikrat srečna, katere se poslužuje tega vira miru in sprave, tega kruha, ki ima vso sladkost v sebi.

Koliko je pa pogosto sv. obhajilo vredno v župniji za dušni blagor, tega mi ni treba omenjati. Gotovo je, da je pogosto sv. obhajilo dandanes sredi tolikih zmot in pohujšanj edino sredstvo v vojski proti močem pekla. Zato je pa tudi razširjanje pogostega sv. obhajila naša največja in prva naloga. Zidati krasne cerkve in katedrale ter jih opremljati kot hiše božje z dragimi kamni, veličastnimi altarji in drugimi umetnostmi je dobro in gotovo Bogu prijetno delo. "Zelus domus Domini" — "gorečnost Gospodova" mora biti v naših srcih. Toda Jezus hoče živih templjev, On želi kraljevati v srcih ljudi. "Moje veselje je bivati s človeškimi otroci." Pripravimo Jezusu kraljestvo v gorkih človeških srcih, in ta hvaležna srca bodo mu postavljala z veseljem ta

POSVETITEV SPOMENIKA ELKOV.

Drustvo "Elks" v Chicagi je postavilo spomenik, ki je bil nedavno dogotovljen. Ko je bila posvetitev se je iste udeležilo veliko članov. Na sliki vidimo poleg spomenika tudi sodelnika W. H. Atwella iz Dallas, ki je imel slavnostni govor. Spomenik je bil njemu izročen v varstvo.

bernaklje, da bo prebival med njimi Bog. Blagor župniji, kateri razume namen sv. Rešnjega Telesa, ljudem, kateri vedo, da je sv. obhajilo hrana, ki mora biti pogosto rabljena. Tam je vera trdna, katere ne omaje nobeden vihar preganjanja in pohujšanja, ki prihaja od vseh strani na naše ljudstvo.

Kako pogosto pa naj bo sv. obhajilo? Razume se, da se za vse enako ne more dati ena in ista mera.

Prvi kristjani, kakor je razvidno iz njih zgodovine, so pristopali dnevno k mizi Gospodovi. Ako bi našim starejšim Slovincem, ki so bili vajeni iti enkrat ali dvakrat na leto k sv. zakramentom, začeli govoriti o dnevnem sv. obhajilu, bi nekateri vzeli besede za šalo, drugim pa bi padle na kamenita srca in bi jih pustili kakor ogromno skalo poleg pota, katero človek občuduje pa mu niti na misel ne pride, da bi jo skušal premakniti. Vendar, nemo goče dnevno sv. obhajilo za množino ljudi ni, pa naj si bodo preprosti delavci ali pa kaj drugega. Prvi kristjani so morali delati in se truditi za vsakdanji kruh. Vstajali so za rana zjutraj in so prišli od blizu in daleč k sv. maši in obhajilu, dostikrat v največji nevarnosti za življenje. Danes se nekateri povračajo nazaj k tej lepi in prekoristni navadi. Gotovo je, da sv. Cerkev želi, da bi vsi prihajali dnevno iskat kreposti in vir zadovoljnosti k Njemu, ki ima vso sladkost v sebi. Pa to je ideal. Za slovenske može in fante smo morali celo premeniti pravila društva sv. Imena, ki zahtevajo mesečno sv. obhajilo, v trimesečno. Ne da bi naši vrli možje in fantje ne bili zmožni držati pravil, pač pa zato, da se jih takoj izprva ne strahi in se jih več priglasi za društvo. Konečno bodo tudi naša društva sprejela mesečno sv. obhajilo, kar bodi za može in fante že precej pogosto. Sam sem že slišal izraz: "Saj ni tako hudo. Rajje grem sedaj štirikrat, petkrat, kakor popreje enkrat ali dvakrat."

Za žene in dekleta, katere so vedno bolj nagnjene k pobožnostim in k prejemanju sv. zakramentov, je začetek poti k pogostemu sprejemanju tega vira vseh milosti, mesečno sv. obhajilo. Marsikatera bo potem sama od sebe, ko je okusila, kako sladak je Gospod, začela prihajati vsak teden, mogoče vsak dan. Da je treba pri vsem tem tudi nekoliko spodbude, da se tako lepe navade ohranijo, da ni vse to samo nekako zaletavanje od pogostnega do redkega sv. obhajila, je umevno. Zato je prilik dosti, katere se nudijo duhovnemu pastirju, da vabi svoje ovce na te zaželjene livade nebeske. Otroci naj bi bili pa še pogosteje vabljeni. Za otroke je pogosto sv. obhajilo tedensko, če

ne dnevno. K temu pripomore seveda katoliška šola z mašo pred šolo. Nekateri se upirajo temu, da bi otroci prihajali vsak dan k sv. maši, češ, da se preveč privadijo in ne cenijo pozneje sv. maše. Ali ne bi mogli ravno nasprotno tudi trditi? Saj pravimo, da je navada železna srajca. Če pa je navada dobra, ga bo pozneje prav tako vlekla nazaj k dobremu, kakor slaba k slabemu, ali ne? Da, otroci naj pridejo vsako jutro k Jezusu, da jih blagoslovi, da jih poživi s svojim sv. telesom. Otroci, seveda, ne smemo goniti, pač pa vabiti k sv. obhajilu. Dajmo otrokom vrtece, društva njim primerna in prilik bo dosti za vabljenje na to nebesko gostijo. Govoriti moramo otrokom o ljubezni Jezusovi do njih. Ni ga otroškega srca, katero bi se ne vnelo, ko govorimo o brezmejni ljubezni Zveličarja do otrok. Zato govorimo pogosto našim malim otrokom, inoportune; povsod jim razlagajmo, ne suhoparno, ampak s pomočjo zgodbe, zglede in resničnih dogodiljav, kako neizmerno je Bog ljubil svet, in kako nas še vedno ljubi. Dobro je tudi, da so stanoviti v takem dobrem delu, na primer, oni, ki grejo skozi mesec majnik vsak dan k sv. obhajilu, prejmejo nagrado. Seveda se mora stvar poglobiti, da ne radi nagrade, ampak radi nebeskega plačila moramo priti k Jezusu.

Z odraslimi ni kaj drugače. Odrasli ljudje so le odrasli otroci. Tudi njim je treba vedno in vedno govoriti in vabiti jih na način, kateri vleče, nekaj, kar jih bo zainteresiralo, da začnejo misliti na pogosto sv. obhajilo. To storimo z organizacijami, z društvi. Poleg društva so prazniki, dnevi molitve, štirideseturna pobožnost, proke — lepa je navada, da grejo med poročno sv. mašo vsi sorodniki k sv. obhajilu. Isto naj stori na dan prvega sv. obhajila. Otroci bodo takrat, ako jim naročeno, pripeljali očeta, mater, brata, sestro, o katerih smo mogoče mislili, da je že davno izginila zadnja iskrica vere iz njih src k mizi Gospodovi in to je začetek; prilika, katero je nesrečni oče, nesrečna mati mogoče že davno iskala, da bi se zopet enkrat mogla približati svojemu Bogu in prejeti tolažbo, katero je pogrešala že toliko let. Srca trda kot kamen se omečijo prošnji nedolžnega otroka, in kar vi niste mogli opraviti v letih z vso vne- in prigovarjanjem, to je otrok storil z nedolžno prošnjo in izgubljena ovca je zopet v naročju dobrega Pastirja. Ko pa zopet enkrat okusi sladkost sv. obhajila in objame njegovo dušo sladki mir, ko vidi, da ni tako hudo iti k spovedi, prišel bo sam v bodoče. Pa so še drugi načini.

Pridejo slovesnosti, cerkev je natlačena, morebiti premajhna. Za one, ki imajo prejeti sv. obhajilo, se naredi in ohrani poseben prostor in se jim da prednost. Govori o pogostem sv. obhajilu z dokazi Zveličarjeve brezmejnje ljubezni do nas, bodo obrodili obilen sad. Vsak hoče biti zveličan. Govori o tej najslajši in najlažji poti do nebes bodo ganili srca. Nekaj se prime tu, nekaj tam, in ljudje, kateri so prej prihajali enkrat ali dvakrat na leto in se takrat neokretno in tresoč, k sv. obhajilu, bodo začeli prihajati pogosteje in z veseljem, če ne iz same ljubezni pa mogoče že zato, da dobijo tolažbo v trpljenju.

Še ena reč je, ki pomaga k pogostemu sv. obhajilu. To je vedno razpoloženje spovedni-ka. Duhovnik, kateri hoče delati za pogosto sv. obhajilo, mora biti vedno pripravljen iti v spovednico, pa naj bo čas za njega še tako neugoden. Ljudje včasih res malo pomislijo, da ima duhovnik tudi svoja opravila. Ljudje splošno mislijo, da je duhovnik nekaka zaloga pridig, govorov, naukov in drugih slinčnih stvari. Treba je le, da se ta "kišta" odpre in se vzame ven, kar kateri hoče. Ne pomislijo, da mora duhovnik veliko čitati, ako hoče vedeti, kam svet drvi in da more svariti proti tej ali oni zmoti. Oni ne pomislijo, da mora, če hoče učiti druge, sam stvar dobro premisliti, preiskati. Oni ne pomislijo, da ima dolge molitve, katere vsak vestni duhovnik opravlja vsak dan, da ima študije, ako hoče, da bo opravljal službo božjo po predpisanih obredih. Vsega tega ljudje ali ne vedo, ali pa vselej ne pomislijo in zato pridejo mogoče k spovedi v najbolj neugodnem času. Pa vse to moramo oprostiti, pozabiti mora duhovnik, kadar gre za spovedovanje, na vso ugodnost in se odzvati z veseljem, saj Jezus, ki to dušo vabi k sebi, preži na dušo noč in dan. Pa ne samo, da je zavaroval duše pred pogubo. S pogostim sv. obhajilom je razprzil tudi oblake zemске sreče, oblake nezadovoljnosti in hudih preprirov, nezbrzanosti in podivjanosti. Solnce zemске sreče bo posijalo, mir bo vladal, ljubezen bo vezala celo župnijo v eno krščansko družino, iz katere bodo šli leto za letom mladeniči in mladenke krepki po duhu in značajnosti, po vseh pofih krščanskega življenja.

KATOLIČAN BREZ KATOLIŠKEGA LISTA JE NIČ!

Kanada.

Piše: Rev. A. Mlinar, Steelman, Sask., Canada.

Ti elevatorji so last različnih oseb, večinoma pa kompanij. Imena so zelo različna, kar pomeni da to podjetje nese. Omenil sem Vam pred mesecem dni o Charles Dunning — premirjem Saskatchewan — ki je svoj čas začel farmerje buditi naj se združijo ter začnejo lastne elevatorje. Do tedaj namreč bili so elevatorji zasebna podjetja, večinoma bogatašev v Winnipeg. On je imel 275 elevatorjev v oskrbi, ki so bili last izključno farmerjev. Glavne točke tedaj so bile: Vlada se ne sme vmešavati v to zadevo, temveč mora denar posoditi, da si farmerji morejo pomagati in dospeti do višje cene za žito, kakor so njim po večini ameriški čifuti v Winnipeg ponujali. Nobena politika se ne sme uganjati v tej zadevi, ki je namen je izključno le v prid vseh farmerjev. In zadnjič nikdo ne more pristopiti razun, da je praktičen farmer. Uradniki so bili plačani ali nobene pravice niso imeli pri podjetju. Težji veliki farmerski združbi so sledile druge velike združbe na isti način ustanovljene, tako da so nastale združbe kot Grain-growers, Cooperativ, Farmers itd. Zraven tega pa so še vedno privatne združbe špekulantov. Ker so pa te združbe največjejeje pomena, so si pridobile tudi največ članov in pa posetnega grunta. Pa še ni dve leti ko pride iz Amerike nek žid ki je spreten organizator. On je začel farmerje podučevati in njim razlagati kako bi bilo dosti bolje če bi se vsi farmerji združili v jedno združbo. Imel je sprva dosti nasprotnikov in tudi tožbo z največjim Saskatchewanskim listom v Regini. Pa zmagal je na celej črti tako da so se že skoro vse farmerske združbe spojile po njegovem nasvetu v oni velikanski "Wheat-Pool of Saskatchewan," združbo, kateri ni para na svetu. Če je resnica, že sedaj obvlada 75% vsega polja, potem njej spada okoli 16,000,000 akrov! Da bi mali farmerjem bolj pomagano bilo, se je odredilo, da ne dobijo vse plače naenkrat, ampak v treh obrokih in ravno se je splašal tretji obrok za Saskatchewan ki znaša \$26,000,000. Če je v jedinstvi in slogi velika moč, je pa tudi velika nevarnost, da se ta velikanski vpliv in moč ne zlorabi!

Zgodovino Kanade smo zapustili z odhodom Champlaina in De Monts iz Acadije, v katero se nista povrnila več. Bilo je to leta 1607. Pa že leta 1608, se pokaže Champlain na novo in v novi postojanki. Dve ladiji sta odpluli iz Francoske pod Pontgrave, in Champlain v lastni. Bilo je določeno, da se počne z novo naselbino drugod in dve ladji naj Champlaina podpirata. Sedaj tudi Champlain ni bil več podložnik, ampak gospodar in komandant. Kanada je dobila sedaj novo podporo za kolonizacijo in začela se je nova doba za njo. Champlain, kot veliki in neustrašivi raziskovalec, upal je še vedno, da bo našel morsko pot do Kitajske; obenem je hrepel da spreobrne Indijance k sveti veri, in da ustanovi novo, močno Francosko v Kanadi! Kje bi vendar bil bolj prilježen in lepši kraj začetni z delom kot pa daleč gori po St. Lawrence reki, tam ko se zoži reka na eno miljo širočino, tam, kjer stoji danes krasni in mogočni Quebec. Dne 3. julija 1608 je dospel do onega kraja. Vse orodje za stavljenje naselbine pripeljali so seboj in takoj se je začelo z delom. Iz hlovodov so si postavili močne hiše na globoko izkopanih kletih, da bi po zimi ne zmrznilo vse. Zase si je na višini postavil malo trdnjavo na dva stropa, obdal z ogradbo ter

postavil nekaj kanonov na vrh. Obdal je malo trdnjavo celo z jarkom. Vse to je bilo tudi zelo potreba v taki divji deželi. Champlain se tudi ni motil v svojem podjetju, kajti malo dalje spodaj na reki naselila se je roparska svojat, ki si je prizadevala uničiti mogočnega vladarja in njegovega sodruga De Monts, da bi tako nemoteno mogla kupčevati s kožuho. Njih namen ni bil trdnjavo napasti, ker jih je bilo dosti premalo, ampak umoriti Champlaina. Podkupili so nekega Du Val za ta čin. A neki njih zarotnik je postal boječ ter povedal Champlainu za kaj se gre. Nekega dne vršila se je mogočna sodba pred očmi vseh. Du Val je bil obsojen na smrt. V znak, da tam vlada železna roka, videti so mogli vsi glavu Du Vala na drogu na malem hribu.

Proti jeseni začel je Champlain sejati pšenico, rž, celo trto saditi, vse za poskus, kako se bo obneslo. V pozni jeseni je hodil s puško po pragozdih in našel dosti divjadi. Prišla je zima z vso svojo krutostjo; pokazala se je zopet čevrna bolezen in izmed osemindvajset mož ostalo mu je le osem na spomlad. V vigradi so se potem vršili slovesni pogrebi. To je bil začetek in ustanovljenje Quebeca, sedanjega drugega največjega mesta Kanade.

Novice, kaj se godi tam spodaj na St. Lawrence, so se kmalu razširile med Indijanci in ti so začeli iz vseh krajev prihajati in občudovati mesto, o katerem nikdar niso sanjali, da bi bilo mogoče izdelati. Champlain se je z njimi seznanil in ker je bil željen raziskati kolikor mogoče sveta, so njemu bili Indijanci dragi gostje. Hotel je iti z njimi v notranje pokrajine, ampak Indijanci bi ga spustili noter le na lastne pogoje. Huroni in Algonquins Indijanci bili so v velikem strahu pred Iroquois, ki so obstali iz pet raznih indijanskih rodov. Ti so stanovali na jugu, ki je danes država New York, Huroni pa na severu, kar bi rekli je danes Ontario.

Pogoj med Indijanci in Champlanom je toraj bil, da se on bojuje na njih strani proti Iroquois, ker so vedeli, da mu ti nič ne morejo, ker ima močno ladjo in puške, o katerih Iroquois še nič niso vedeli. Nalagali so ga, da lahko gre s svojo ladjo v sredino njih dežele. Namesto da bi se vrnil, kar bi bilo pravilno, podal se je le s tremi Francozi in pa brojem Indijancev peš in pa v malih čolnih dalje proti Iroquois. Po dnevi so počivali, po noči pa pazljivo nadaljevali. Julija meseca 1609 prišli so si nasprotniki prvič v dotiko. Champlainovi Indijanci so plesali celo noč ter izzivali nasprotnike. Zjutraj so se Iroquois približali v dobrem redu. Spreddaj so jahali trije poglavarji. Vseh Iroquois je bilo 200. Ko so si sovražniki stali blizu nasproti, so Huroni potisnili te tri Francoze v ospredje. Chamberlain sproži puško in prvi poglavar pade. Drug Francoz ustrelil in drugi poglavar pade in nato se podajo Iroquois v divji beg s Huroni za njimi. Huroni so poklali, kolikor so jih mogli vjeti. Ta večer je videl Champlain tudi, kaj pomeni boj med divjaki. — Enega vjetnika so Huroni mučili pred njegovimi očmi z nečloveško krutostjo in ga nazadnje razsekali. Obe roki so podarili Champlainu, naj jih nese kralju na Francosko kot dar in so se radovali, da so v tej bitki postali mogočni Francozi njih zavezniki!

(Dalje prih. petek.)

IT ALWAYS PAYS TO ADVERTISE IN "AMERIKANSKI SLOVENE".

"GOSPOD LISEC"

POVEST.

Spisal Dr. Fr. D.

"Ne bodo me. Vse bom zvil in zmešal vsak sled. Daleč pojdem dol na Dolenjsko in Hrovaško in dvakrat me ne bo videl nihče na istem kraju. Če mi vrne kdo bankovec, češ da je ponarejen, jaz ga nisem naredil, bom rekel; kakor sem ga dobil, tako ga dam. Ali se bom lagal? In če me primejo žandarji: dobil sem denar, kaj vem kje, na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem, Hrovaškem. Noben sodnik mi ne pride do živga."

"Jaz ne vem, kako bi rekla," omahovala je žena.

"Ali pa bo vse prodano," poudarjal je mož. "Vrban me goni; drugače si jaz ne vem pomagati."

Žena ni odgovorila ničesar; tudi nji je utripalo srce, ne od veselja in ne od njevolje. Neka tajnotiha, nedoločna, pol radostna, pol strašča slutnja se je lotevala obeh in razburjena sta začela pripravljati, kar se jima je zdelo potrebno. Brdar je vrgel sukno čez ramo, da gre k Vrbanu; žena pa je šla po moke, da zamesi.

Ko je potekel teden, odpravil se je Brdar na vse zgodaj v Litijo, da se popelje v Ljubljano. Mnogo pred določenim časom je že hodil za Sempetersko cerkvijo semtertja in gledal na vse strani, kedaj se prikaže obraz Matijčkov. Lotila se ga je nepotrpežljivost in strah, da se ne bi skegal Prelaznik.

"Kaj pa strmiš?" nagovori ga znan glas in strese ga za roko Matijček, obrit in omit, da ga je komaj spoznal Brdar, ki je še strmel in nejevoljno vprašaje pogledal okrog.

"V Štepanji vasi se dobimo," pomiril ga je Matijček, ki je bil takoj uganil njegove misli. "V Ljubljani se ne mara muditi Prelaznik. Saj veš, neprijetni spomini. Gradu se je naveličal."

V naznačeni gostilni pa je sedel na oglu mize vrtom nasproti Prelaznik. Kader je kdo vstopil, povzdignil je kratko ostrženo glavo in svitlo pogledal z malimi sivimi očmi. Potem je zopet hlasno jedel nekaj časa, a na mah se ustavi, postavi vilice v jedi, nož in roki po konci, poslušal sem, poslušal tja in opazoval družico in vihal si dolge rdečkaste brke. Ko je vstopil Matijček s spremljevalcem, sklonil se je niže na krožnik, ne meneč se zanju. Matijček je prisedel kakor po naključju, pozdravil hladno, kakor bi se videla prvokrat, in mignil Brdarju. Govorili so malo, o vremenu, letini in hudih časih. Prelaznik je trebil zobe, potegnil sapo zdaj skoz to, zdaj skoz ono čeljust in opazoval Brdarja. Čez nekaj časa je zahteval račun.

"Bom pa jaz plačal," dejal je pohlevno Brdar, a mu je stopil Matijček s tako silo na nogo, da je zastokal, in pogledal ga je Prelaznik tako grdo, da mu je zastala beseda. Prvi je odšel Prelaznik, druga dva kmalu za njim, in zunaj vasi so se sešli. Matijček je seznanjal Prelaznika z Brdarjem in hvalil tega in hvalil onega.

"Ne vem, ali bi se še lotil te reči," dejal je Prelaznik. "Nekaj denarja sem si bil prihranil ta leta, in v Ljubljani so se zbrali najimennitnejši gospodje, da mi preskrbe dela in kruha, tako da mi ni sile."

Brdarju je prihajalo vroče in rad bi bil prosil moškega Prelaznika, naj ne bode trdosrčen; a ni se upal.

"Ne govori tako neumno," posegel je vmes Matijček. "Midva sva prišla pote, da pomagaš nama in sebi. Če pa nočeš, pojdi za hlapca tule k Brdarju ali pa k meni, da mi boš odnašal žito."

Prelaznik je menil, da se reč ne izplača.

"Pošteno delo se sploh ne izplača dandanes," učil je Matijček. "Preveč ljudi je na svetu, da pulijo drug drugemu kruh iz rok. V našem stanu ni nič boljše. Trije prosjaki na jedno faro, to bi bilo čez in čez dosti. Vsem bi se godilo dobro in navadili bi lahko ljudi, da bi nam nosili na dom. Zdaj pa se jih trga po deset in več za kos kruha, da izgubi stan vse dobro ime. Tako je dandanes povsod. Vprašanje je le, Prelaznik, če imaš ti še tako roko kakor poprej. S težkim delom se pokvari človek, da postane kakor drva."

"Moja roka ni nič slabša," jecal se je Prelaznik. "Od nekega Laha, s katerim sem bil skupaj, sem se naučil še vse drugače in hitreje delati."

"Torej, kako se bosta dogovorila?" ustavil je Matijček spremljevalca.

Brdar je menil, da bi dajal Prelazniku hrano in stanovanje, Prelaznik bi delal, Brdar pa razpečeval denar in dobiček bi delila. Prelaznik je pogledal Brdarja po strani in namuzal se, češ, da bi to bila zanj pač dobra pogodba, a Brdar ne bi izhajal.

"Na petino bova naredila," je dejal. "Jaz bom vam dajal petdesetake, vi pa meni desetake."

"Če ste tako dobri," jecal je Brdar v prijetni zadregi, razveseljen, da je dobil tako vriega, tako nesebičnega pomočnika. Tiha radost ga je tako prevzela, da je komaj slišal razlaganje Prelaznikovo, da se ne izplača delati drobnega denarja, s katerim je baš toliko sitnosti kakor z debelim, a previsoko se zopet ne sme seči, ker se ne da razpečavati. Potem je določeval, kako naj bo soba zanj urejena, in veselil se slišati, da stoji Brdarjeva hiša na tako pripravnem kraju.

"Ali pojedete precej z menoj?" vprašal je Brdar. Prelaznik je odkimal, da si mora najprej preskrbeti litografično ploščo, kemičnega preparata, barv, papirja, čopičev, kar bo vse mnogo veljalo.

"Koliko pa?" vprašal je Brdar in vlekel listnico iz žepa.

"Plošča kakih dvajset goldinarjev, druge stvari tudi toliko in potem pot. Nakupil bom v Zagrebu in od tam se vrnem čez Čakovec v Celje. Kakih šestdeset goldinarjev bi potreboval."

S TEM, DA POŠLJEŠ naročnino direktno na upravništvo pomagaš veliko listu.

NAZANJAM

Slovenec in bratom Hrvatom, da pridem zopet v okolico Joliet in Chicago, kjer jim bom nudil **fino grozdje**, lastnega pridelka, cene bodo primerne. Zanesljivo se obrnite z naročilom na John Jelenicha, 1210 Elizabeth St., Joliet, Ill. Grozdje bo zrelo od 7 do 10 dni prej, kakor pa je bilo druga leta. Do svidenja

FRANK STEFANICH
R. 1, Box 230 Fresno, Calif.

Phones: 2575 in 2745.

Anton Nemanich & Son
PRVI SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD V JOLIETU IN AMERIKI
USTANOVljen L. 1895.

Na raspolago noč in dan. — Najboljši avtomobili za pogrebe, krste in ženitovanja. — Cene zmernne.

1602 — N. CHICAGO, ST. JOLIET, ILL.

ROJAKOM V WAUKEGAN-NORTH CHICAGO

Priporočam svojo trgovino s mešanim blagom in obnavl. V zalogi imam vsakovrstne obleke, vsakovrstno spodnjo obleko "Cooper's Underwear", srajce za praznike in za na delo, klobuke in sploh vso opravdo za celo družino.

Pridite in prepričajte se, da je pri nas dobro blago, zmernne cene in ista postržba kakor kjerkoli drugje.

Se priporočam v naklonjenost

FRANK OPEKA
TRGOVINA S MEŠANIM BLAGOM
502-10th ST., WAUKEGAN, ILL.

A. Grdina & Sons
TRGOVINA S POHIŠTVOM IN POGREBNI ZAVOD
6017-19 Sa. Clair avenue in
1053 — E. 62nd St., ... Cleveland, Ohio.
TELEFONSKA SLUŽBA DAN IN NOČ!
Randolph 1881 ali Randolph 4550
PODRUŽNICA:
15303 — Waterloo Road — Phone Eddy 5849

"Najboljše delo za manj denarja"

Nobenega izgovora za slabe zobe.

Časi o bolečinah pri zdravljenju in popravljanju zob so minuli, pa tudi stroški za dentistovo delo so tako malenkostni, da bi ne smeli delati zapreke. Tudi ako imate le en zob, ali več, ki so pokaženi, ne odlašajte, da bodo še slabši. Pridite takoj jutri in zavarujte si svoje splošno zdravje z zdravimi zobmi.

C. V. McKinley, D. D. S.
naslednik Burrows zobozdravnika
D'Arcy poslopje, 2. nadstropje — št. sobe 204
Phone: 4854

CHICAGO IN VAN BUREN STREETS
JOLIET, ILL.

PISANO POLJE

J. M. Trunk.

Tako govore znanstveniki. Med francoskimi znanstveniki in učenjaki vlada prepričanje, da se je naziranje nasproti verskim vprašanjem v zadnjih 50 letih temeljito izpremenilo. Prej se je moral kdo iz vere in vsega nadnaravnega norčevati, ako je hotel priti do kakega imena, prav kakor delajo naši slovenski "učenjaki in znanstveniki" tu v Ameriki. Večja usta ima, bolj zijajo vanj.

Med količkej resnimi znanstvenimi krogi na Francoskem je zmagala pamet in resnica prihaja čim bolj na dan. To je pokazala anketa časopisa Figaro, ki seje sukala okoli predmeta "Versko čustvovanje in veda."

Troje izjav je značilnih. Prvo je podal M. Emil Picard, profesor na Sorboni, član t-p francoske akademije in stalni tajnik akademije znanosti. Njegova izjava je kratek posnetek izpremembe v naziranju in prepričanju med učenim svetom v zadnjem času in se glasi:

"Prav težavno vprašanje stavljete. Pred približno 50 leti je bilo prav mnogo učenjakov, ki niso niti najmanj dvomili, da veda najde zadnjo besedo v vsakem vprašanju. Mnogi so pisali, da ni več nobenih tajnosti; po njihovem mnenju je bilo znanstveno mišljenje najvišji razvitek človeške inteligence.

Ideje o vrednosti vede so se pa nekoliko izpremenile od tedaj, to golo znanstvenjaštvo gre rakovo pot. Zgodovina znanstva je polna razvalin, in kakor knjige, imajo teorije svoje dneve. Naše znanje naravnih zakonov se je v zadnjih petdeset let neznanstvo izpremenilo. Naj imajo svoje dogme oni, kateri si delajo iz vede malika. Znanstveno pojmovanje je nekoliko samovoljno in zdi se, da mnoga vprašanja niso v nikaki zvezi z znanstvenim znanjem. Zaved, da je vse mirje za nas zagonečka, in čut, da ostane, je, če se prav izrazim, versko čustvovanje v najširšem pomenu, in načrti vede ne nudijo nobenega pooblastila za trditve, da bi bilo kako nasprotstvo med tem (verskim) čustvovanjem in med znanstvenim pojmovanjem."

Da tudi pri veda ni vse tako jasno, kakor hočejo čitateljem dopovedati naši slovenski "vedarji," o tem priča izjava, ki je jo podal M. Pierre Termier, vrhovni nadzornik rudokopov in znan med učenjaki po svojih geoloških raziskavanjih v Alpih, Pirenejah in Severni Afriki.

"Trditev," pravi, "da je veda v nasprotju z verskim čustvovanjem, pomeni priznanje, da kdo nima popolnega, in dosledno pravega eksatnega pojma o veda in znanstvenem duhu. Versko čustvovanje je fakt, katerega naj znanstveno pojmovanje vzame dodobna v poštev, in otročje bi bilo, ko bi kdo tega ne hotel pripoznati in vpoštevati.

Nasprotno pa se zdi, da znanstvo, ki je seve omejeno in ustvarja več skrivnosti kot jih odkrije, človeka vabi, naj prekorači svoje meje in dvigne duha, da sprejme dokaze o eksistenci božji."

Zelo značilna in zanimiva je izpoved, ki jo je podal priznani izvedenec v kemiji M. Char-

les Moreu, profesor na College France, ki je imel v svetovni vojni nalogo, da organizira obrambo francoskih čet zoper strupene pline. Njegova izjava je odkrita izpoved, kako se vrši borba skoroda v duši vsakega človeka za in proti Bogu. Piše: "Da vam odgovorim na vprašanje, najvišje in najtežavnejše, ki ga mi stavite, sem se podal z priprostim duhom v svojo notranjost, kako je bilo nekaj, in kako je zdaj, in to je, kar sem našel: Da veda nasprotuje veri, to sem mogoče — a nisem gotov o tem — veroval v svoji mladosti. Žejalo me je vede, in vrgel sem se v naročje znanstvenosti, in v kratkem, pijan znanstvenih pridobitkov nisem bil dosti proč od prepričanja, da more veda rešiti vse probleme, in da prav nič, ne bistvo življenja niti končni namen vseh bitij, ne more se odtegniti znanstvenemu objemu. Mogoče da sem bil tedaj materialist, ker sem bil prepričan, da je božanstvo, vera v neumrjočo dušo nekaj za priproste ljudi, in mora take ideje odkloniti, kdor je v mišljenju svoboden."

Naslov je postal logičen, da, a. . .

Iz "Cerkvenih vesti," kjer je izsledalo, da je Prosveta postala pravi cerkven list, so postala "Verska vprašanja," kar bo na mestu. Pa so zopet ta vprašanja večinoma taka, da bi jim bil bolj prikladen naslov "Verska zasmehovanja."

V številki 147. Prosvete je članek "Evharištija," ki je prepisan iz leksika "Enciclopaedia Britannica." Opis je nepripranski, kakor se izrazi prevajalec, v toliko, da je pisan z neko nobleso in se ogiblje prostskih izrazov. Glede vsebine pa je seve na stopnji protestantskega naziranja, ki se spreminja, kakor prilivno vreme in je pri vsaki sekli drugačno, večnih celo dopoldne drugačno od popoldne.

Vse je bilo že na dnevnem redu. Razprava me spominja na pomeljivo sliko nekega slikarja. Naslikal je Krista pri zadnji večerji, poleg njega Luthra in Cvinglija. Pod podobo je zapisal: "Krist pravi: To je moje telo. Luther pravi: To bo moje telo. Cvingli pravi: To pomeni moje telo. Kdo izmed treh ima prav?" Pisatelj članka Sv. Pavla ne ume in meša zakrament s tedaj običajno pojedino, in pobere vsako absurdnost, "da so ponujali pri obhajilih tudi olje in posvečali tudi sir v Kristusovo telo." Ako Prosveta misli, da je iz tega opisa povedala nekaj novega, je zelo pozno prišla na svet.

V številki 150. pa ima Prosveta članek: "Kaj je evharištija?", ki je delo ameriškega pisatelja dr. Van Dyka, a je tudi pristen ameriški bunk, ki je še za kak basement preslab. Pri žuželki in psu manjka samo še podgana, ki je tudi že figurirala v Prosveti, potem bi bila vsa peklenska orožarna spraznjena. Z živim Kristom so Judje hušje postopali, kakor se more pripetiti s sv. zakramentom, mnogo hušje je zaveštno nevedno obhajilo, zelo hudo je pa tudi to, kar v satanskem srdu do Krista pripada svojim čitateljem Prosveta. Formelni greh je največja hudobija.

To reach the best customers advertise in "Amerikanski Slovenec!"

ROJAKOM V WEST ALLIS naznanjam, da imam v zalogi razne molitvenike in knjige iz knjigarne Amer. Slovencev. Vabim Vas, da me obiščete in si sami izberete, kar Vas bo zanimalo.

John Kovacič,
2025 Sheridan Avenue,
West Allis, Wis.

Pomagajte bratom v Primorju!
KUPITE KNJIGE GORIŠKE MOHORJE VE DRUŽBE.

4 KNJIGE \$1.00

1. Kri mučenikov, zanimiva povest iz 3. stoletja po Kristusu.
2. Socialna čitanka vsebuje poučno berilo za naše slovenske delavce. Vsakdo bi jo moral čitati.
3. Nevesta s Korinja, zanimiva kmečka povest.
4. Veliki koledar Goriške Mohorjeve Družbe, poln koristnih nasvetov in drugih zanimivosti.

Še nekoliko iztisov imamo v zalogi. Naši rojaki pridno segajo po njih in prodali smo jih že nepričakovano lepo število. To je znamenje, da so Slovenci v prvi vrsti dobrega srca in so takoj pripravljene pomagati, kjer treba; to pa tudi kaže, da so knjige v resnici vredne petkrat toliko in da je vsak vesel, ki jih dobi in jih potem priporoči tudi drugim.

Kdor jih še želi dobiti in pomagati zatiranim primorskim Slovincem, naj nam takoj piše po knjige, dokler zaloga ne poide.

"Knjigarna Amerikanski Slovenec"
1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.